

שמעון בוזגלו עופר מתקשר לרוקר

עֵפֶר הַתְּקַשֵּׁר אֵלַי,
 "נִירָה רוֹצֵה יְלָדִים",
 הוּא אָמַר.
 חֲשַׁבְתִּי שְׂאֲנִי עוֹמֵד לְהַקְיֵא.
 לֹא סוֹכֵל יְלָדִים,
 שׁוֹנֵא מְשַׁפְּחוֹת.
 תִּגִּיד לָהּ, אֲמַרְתִּי לְעֵפֶר,
 תִּגִּיד לָהּ שְׂאֲתָה רוֹצֵה אוֹתָה נִירָה.
 שְׂאֲתָה רוֹצֵה אוֹתָה אֲשֶׁה, לֹא אֲמֵא.
 שְׂאֲתָה רוֹצֵה מְאֵהֲבָת,
 מְזַדְיֶנֶת עוֹלָמִית,
 שְׂאֲתָה רוֹצֵה אוֹתָה רַק לְעֵצְמָךְ
 וְשִׁימוֹתוֹ כָּל הַיְלָדִים.
 תּוֹרִיד אֶת הַחֲלָצָה, אֲמַרְתִּי לְעֵפֶר,
 וְתֵן לָהּ לְסִלְסֵל אֶת שְׁעַר הַחֲזוּה.
 תּוֹרִיד ת'תְּחַתּוֹנִים, אֲמַרְתִּי לְעֵפֶר,
 וְתֵן לָהּ לְתַפְסֵ לָךְ אֶת הַזִּיזוֹ,
 לְמִצֵּץ לָךְ אֶת הַזִּיזוֹ
 בְּאֲמִצַּע הַסֵּלּוֹן,
 בְּבִקּוֹר, בְּצִהָרִים, בְּעֵרֵב,
 בְּלִי לְעֵשׂוֹת חֲשִׁבוֹן לְיְלָדִים.
 "וּמָה עִם שְׁנֵי הַיְלָדִים שְׁלָדָה?",
 הוּא שְׂאֵל.
 אֵה, אֲמַרְתִּי, הַיְלָדִים שְׁלִי, עֵפֶר,
 זֶה כְּבָר לְשִׁיר אַחֵר.